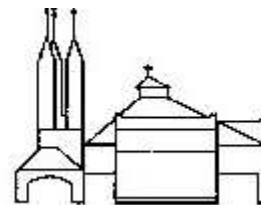

Na Skale

Nr 02(708) *Tygodnik Parafii Miłosierdzia Bożego na Os. Oficerskim w Krakowie* 08 stycznia 2012

NIEDZIELA CHRZTU PAŃSKIEGO

Niedziela Chrztu Pańskiego kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. Moment Chrztu Jezusa w Jordanie, to moment rozpoczęcia jego publicznej działalności. Jest to nie tyle czy nie tylko święto Jego Chrztu, ale przede wszystkim moment Teofanii, czyli objawienie się Boga Ojca nad swoim Synem, który – jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek - podejmuje misję zbawienia ludzi. Ta misja zbawienia ludzi będzie spełniała się przez całe publiczne życie i działalność Jezusa a w szczególności dopełni się w Jego Śmierci i Zmartwychwstaniu oraz Zesłaniu Ducha Świętego.

Uroczystość Chrztu Pańskiego jest dla nas przypomnieniem naszego Chrztu, naszego zanurzenia w Chrystusie. Jest przypomnieniem, że i my zostaliśmy uznani przez Ojca za umiłowane dzieci, że i w nas Bóg Ojciec ma upodobanie. Warto więc może przy tej okazji obudzić w sobie refleksję: „A co ja z tym darem dziecięctwa Bożego zrobiłem w moim życiu? Czy nie jest to tylko zewnętrzna ceremonia, w której nie uczestniczyłem świadomie, bo zostałem ochrzczony jako dziecko i od tego czasu darów Chrztu w sobie nie rozwijałem?” A ponadto, co to znaczy, że zostałem ochrzczony „Duchem Świętym i ogniem”?

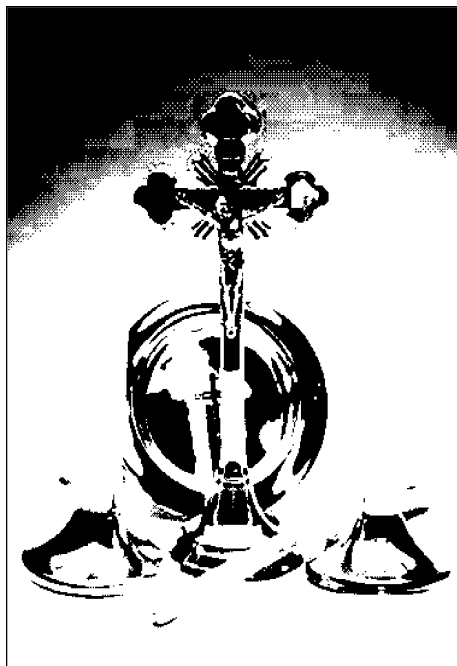
Dzisiejsza niedziela Chrztu Pańskiego przypomina nam i nakłania do ponownego przemyślenia faktu naszego chrztu i wszystkich z niego wypływających konsekwencji i zobowiązań. Warto może rzeczywiście w tym zrelatywizowanym świecie ustalić pewne stałe i niewzruszone punkty odniesienia. A jednym z nich jest na pewno nasz Chrzt – Sakrament obmywającej Łaski Bożej, Sakrament usynowienia, Sakrament odrodzenia i życia.

Chrzest sugeruje bardzo dobrze ogólny sens tych świąt, w których temat stania się dziećmi Bożymi dzięki przyjsciu Syna jednorodzonego do naszego człowieczeństwa stanowi element dominujący. Stał się On człowiekiem, abyśmy my mogli stać się dziećmi Boga. Bóg narodził się, abyśmy my mogli na nowo się narodzić. (...) Poprzez ten sakrament człowiek staje się rzeczywiście synem, synem Bożym. Od tego momentu cel jego egzystencji polega na osiągnięciu, w sposób dobrowolny i świadomy, tego, co od początku otrzymał jako dar. „Stań się tym, czym jesteś” – stanowi podstawową zasadę wychowania osoby ludzkiej, odkupionej przez łaskę. Zasada ta ma wiele podobieństw z dorastaniem człowieka, gdzie relacja rodziców z dziećmi, poprzez rozstania i kryzysy, przechodzi od całkowitej zależności do świadomości bycia dziećmi, do wdzięczności za otrzymany dar życia i za zdolność przekazywania życia. Zrodzony przez chrzest do nowego życia, także chrześcijanin rozpoczyna swoją drogę wzrostu w wierze, która doprowadzi go o świadomego wzywania Boga jako „Abba – Ojca”, do zwracania się do Niego wdzięcznością i do przeżywania radości z bycia Jego synem.

Z chrztu wypływa także wzór społeczeństwa: społeczeństwa braci. Braterstwa nie można ustanowić poprzez ideologię, tym bardziej przez dekret jakiegokolwiek władzy. Uznajemy się za braci wychodząc od pokornej, lecz głębokiej świadomości własnego bycia dziećmi jednego Ojca niebieskiego. Jako chrześcijanie, dzięki Duchowi Świętemu otrzymanemu na chrzcie, mamy otrzymaliśmy od losu dar i zadanie życia jako synowie Boga i bracia, ażeby być niczym „zaczyn” nowej ludzkości, solidarnej i bogatej w pokój i nadzieję. Pomaga nam w tym świadomość, że obok jednego Ojca w niebie, mamy także jedną matkę, Kościół, której wiecznym wzorem jest Maryja Dziewica. Ją (...) prosimy dla wszystkich o radość ponownych narodzin każdego dnia „z wysoka”, z miłości Boga, która czyni nas swymi dziećmi i braćmi między sobą.

papież Benedykt XVI

Wizyta duszpasterska – kolęda

Święta Bożego Narodzenia to Święta pełne miłości, braterstwa i radości. Wśród chrześcijan wytwarzają one szczególną więź i poczucie wspólnoty przez przeżywanie prawdy o Wcieleniu Bożego Słowa i zstąpieniu Syna Bożego na ziemię. Pięknym zwyczajem jest odwiedzanie w tych dniach świątecznych swoich krewnych, przyjaciół, a także ludzi samotnych. Nie dziwi więc nikogo w tym czasie widok kapłana, duszpasterza odwiedzającego domy swoich parafian.

Już we wczesnośrednio-wiecznych dokumentach kościelnych natrafiamy na ślady kolędowania kapłana w okresie świąt Bożego Narodzenia jako formę bezpośredniego kontaktu z wiernymi

w bardzo rozległych wtedy obszarowo parafiach. Mało kto wie, że do tych bożonarodzeniowych odwiedzin parafian, kapłan, jest zobowiązany na mocy Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Kulminacyjnym punktem odwiedzin kapłana jest modlitwa o błogosławieństwo dla mieszkańców, np: "Panie, pobłogosław nam, błogosław ten dom i jego mieszkańców, daj im anioła za stróża, aby strzegł, osłaniał i bronił przez Jezusa Chrystusa" oraz modlitwa Pańska odmówiona wspólnie z domownikami. Niestety zanika już zwyczaj umieszczania na drzwiach domu symboli: K+M+B - "Christus Mansionem Benedicat" - "Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu". Chrześcijanie, którzy przyjmują kapłana z wizytą duszpasterską dają w ten sposób świadectwo swojej przynależności do Kościoła.

Miło, kiedy podczas odwiedzin kolędowych bierze w nich udział cała rodzina. Tematem wizyty duszpasterskiej są przede wszystkim kwestie natury religijnej. Niekiedy ta krótka i raczej symboliczna wizyta staje się okazją do podjęcia bardzo ważnej i trudnej sprawy, która wymaga poświęcenia zdecydowanie większej ilości czasu. Dlatego jeśli zachodzi taka potrzeba i ktoś potrzebuje dłuższej rozmowy, właśnie na kolędzie ma możliwość umówienia się z duszpasterzem w dogodnym dla obu stron terminie.

Na stole powinno leżeć Pismo św., krzyż, świece, woda święcona i kropidło. Zazwyczaj parafianie z radością oczekują na przybycie swojego duszpasterza, goszcząc go w progach swojego domu. Niestety zdarzają się, też i pewne trudności, z jakimi spotyka się kapłan podczas kolędy. Zamknięte drzwi, nie zawsze muszą oznaczać niechęć do księdza ze strony parafian.

Najczęstszym dziś tego powodem jest po prostu praca domowników, która uniemożliwia wspólne spotkanie. Niejednokrotnie problemy z przyjęciem księdza w domu mają "wierzący" stojący z boku Kościoła, "wierzący-niepraktykujący", żyjący w związkach niesakramentalnych, których styl życia wyklucza ich z możliwości aktywnego uczestnictwa w życiu sakramentalnym Kościoła.

Każda parafia prowadzi kartoteki swoich parafian, gdzie odnotowuje się dane, przyjęte sakramenty, informacje o sytuacji rodziny, problemy. Warto dbać, aby ta kartoteka była uzupełniana przez kapłana na kolędzie. Jeśli ktoś jest nieobecny w domu (z różnych przyczyn), a ma życzenie wizyty duszpasterskiej, może zawsze skontaktować się osobiście lub telefonicznie z proboszczem parafii, aby umówić się na kolędę w innym dogodnym terminie.

Warto odwiedzić kolędowe przeżywać w duchu radości bożonarodzeniowej, w duchu modlitwy, serdecznej rozmowy z duszpasterzami. Niech błogosławieństwo kolędowe chroni nasz dom, nasze rodziny i umacnia nas na drodze życia chrześcijańskiego.

Komentarz na Niedzielę Chrztu Pańskiego 08.01.2012

„Ja, Pan, powołałem Cię słusznie, ustanowiłem Cię światłością dla narodów, abyś otworzył oczy niewidomyim” (Iz 42, 6-7)

1. Proroctwo Izajasza czytane w Święto Chrztu Jezusa naturalnie wpisuje się w misję Jezusa. W czasie swej ziemskiej misji Jezus wielu niewidomyim otworzył oczy. O niektórych wiemy z Ewangelii. Na – niewidomyim od urodzenia (J 9), na ślepcu Bartymeuszu (Mk 10, 46-52) czy na dwóch niewidomyim (Mt 9, 27-31) sprawdza się proroctwo Izajasza: Jezus jest Mesjaszem, światłością narodów; On przywraca wzrok ociemniałym.

2. Kiedyś o mały włos nie straciłem oka! Chwila nieuwagi, a kolec rośliny, blisko której siedziałem, wbił się w gałkę oczną! Zupełnie nieświadomy siedziałem o pół kroku od dużego niebezpieczeństwa! Gdy kolec wkłuł się (całe szczęście lekko) w skórę o kilka milimetrów od oka od razu przyszły czarne myśli – jakie byłoby życie bez oka? Jak byłbym sobie bez niego radził? Przez kilka minut „oko” stało się najdroższym skarbem i przedmiotem podziwu. Zacząłem o nim rozmyślać. Codzienne jego posiadanie ludzi, że nie można go nie mieć! A przecież można je stracić w ułamku sekundy! Skarby docenia się, gdy się je straciło lub walczy, by ich nie stracić!

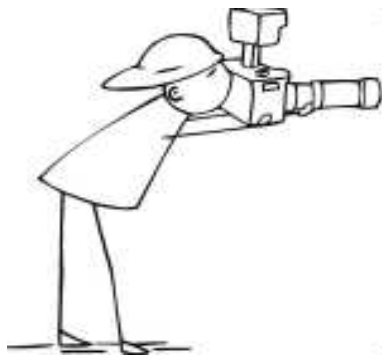
3. Misja Jezusa daleko więcej wykracza poza leczenie zmysłu wzroku. „żyć w ciemności”, „nie widzieć”, „być ociemniałym” znaczy tyle, co „nie znać Boga” i „żyć w grzechu”. Można mieć sokoli wzrok, a być ślepyim! Jezus nie jest tylko uzdrowicielem – Jezus jest światłością prawdziwą, która oświeca każdego człowieka na świat przychodzącego! (J 1, 9). Oświeca sumienie każdego z nas przekonując, że jesteśmy dziećmi Boga. Przekonuje nas światłem swoje łaski, że Jemu zależy na każdym z nas. Jezus „podpowiada”, że człowiek w Bogu może rozpoznać najlepszego wychowawcę. Jeśli Bóg jest dobryim ojcem, nie może dla nas chcieć złych rzeczy! Ponadto Jezus jest światłością, bo chrzci Duchem Świętym (Mk 1,8), czyli przekonuje człowieka o grzechu. Nie pozostawia złudzeń, co jest dobre, a co złe. Izajaszowe proroctwo o Jezusie otwierającym oczy niewidomyim wypełnia się w każdym z nas, kiedy przyjmujemy dar wiary. Wierzy zaś ten, kto zna Boga jednocześnie odrzucając życie w grzechu.

4. Rozważane dziś słowa proroka Izajasza pięknie łączą się ze słowami św. Pawła: „modlę się, aby Bóg dał wam światłe oczy serca!” Skarby docenia się, gdy się je straciło. Takim wielkim skarbem jest wiara! Kto stracił wiarę, stracił wzrok! Strzeżmy oczu i strzeżmy serca - aby żaden kolec nie pozbawił nas wzroku, wiary i miłości w sercu. Kolce bowiem pychy i egoizmu są tak samo niebezpieczne dla serca, jak owa roślina w doniczce dla mojego oka. Wiarę można „zdobyć” w jednym ułamku sekundy, niestety można ją także tak szybko stracić. Ceńmy ją i chrońmy. Przede wszystkim zaś – wzmacniajmy!

Nasza parafia w 2011 roku

Rytm modlitwy

Pierwszym i najważniejszym wyrazem miłości Boga i ludzi jest modlitwa, a w tym przede wszystkim uczestnictwo we Mszy św. W naszym kościele porządek nabożeństw od lat jest niezmienny. W tym roku w niedzielnych Mszach św. uczestniczyło ok. 1760 osób, tj blisko 30% parafian i 108 tys. razy przystępowaliśmy do Stołu Pańskiego. Rok wcześniej liczby te przedstawiały się odpowiednio:– 1811 i 110 tys. Utrzymuje się więc niewielka tendencja malejącej frekwencji na niedzielnych Mszach św i przy Stole Pańskim, a to oznacza zbyt niski stopień zrozumienia, jak bezcennym skarbem jest spotkanie z Chrystusem Eucharystycznym i przyjęcie Go do serca.

Od lat w każdym tygodniu spotykamy się na Nowennie do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00 i na Godzinie Miłosierdzia w piątki o godz. 15.00. W każdy wtorek między godz. 15.00 a 18.00 odmawiany jest nieustający Różaniec.

W mijającym roku, podobnie, jak w latach poprzednich, z inicjatywy Rodziny Różańcowej, systematycznie modliliśmy się, uczestnicząc w Mszach św., w intencji kapłanów pracujących w naszej parafii (w każdy 1 czwartek miesiąca), za Ojczyznę (każdego 13 dnia miesiąca), wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa zniewag, bluźnierstw i grzechów (każdy pierwszy piątek miesiąca), dziękczynienia za beatyfikację Jana Pawła II i zaliczenia go w poczet św. (w każdą pierwszą sobotę miesiąca). Ponadto w pierwsze soboty od wielu lat odprawiane jest nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi zniewagi i bluźnierstwa przeciw Jej Niepokalanemu Poczęciu i Dziewiczemu Macierzyństwu. Od roku w pierwsze soboty po porannej Mszy św. trwamy na godzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu i odmawiamy Różaniec Fatimski. Tradycyjnie już 12 lutego, w rocznicę urodzin Jerzego Ciesielskiego, odprawiana jest Msza św. w intencji jego beatyfikacji. W dniach świąt narodowych – 3 Maja i 11 Listopada modlimy się podczas uroczystości celebrowanych Mszy św. w intencji Ojczyzny.

Rytm modlitwy wyznacza nam oczywiście rok liturgiczny. Zaczyna się Adwentem i roratnimi Mszami św. o godz 6.30. W okresie Wielkiego Postu w każdy piątek po mszach św. i w Godzinie Miłosierdzia podążamy za cierpiącym Chrystusem Drogą Krzyżową, a w niedziele uczestniczymy w Gorzkich Żalach, podczas których jest okazja wysłuchać kazania pasyjnego. Wielki Post – to czas nawrócenia. Służą temu rekolekcje. W tym roku prowadził je ks. Paweł Barylak – salezjanin. Dwa miesiące w roku poświęcone są szczególnej czci Matki Bożej – w maju przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmawiamy Litanię Loretańską, a w październiku - Różaniec. Czerwiec poświęcony jest czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, codziennie po wieczornej Mszy św. odmawiamy Litanię. W listopadzie, począwszy od dnia zadusznego, Bożemu Miłosierdziu polecamy naszych bliskich zmarłych na Mszach św. gregoriańskich. O ile uczestnictwo w rekolekcjach może cieszyć, o tyle smutkiem napawa niska frekwencja dzieci i młodzieży w Roratach, nabożeństwach wielkopostnych i poświęconych Matce Najświętszej oraz Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Rodzice naszej parafii za mało dbają o wychowanie religijne potomstwa i nie doceniają znaczenia dla szczęśliwego życia człowieka bycia w bliskości Boga. Dzieci o nich zapomną, gdy nie będą na nich obecne.

Nie wszyscy nasi Parafianie mogą uczestniczyć we wspólnotowej modlitwie w świątyni. Tych, którym uniemożliwia to choroba, kapłani odwiedzają w domu w każdy pierwszy piątek i przed

świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkanocy, przynosząc Pana Jezusa. W tym roku takich wizyt było 720.

Przyjmowanie Sakramentów Świętych w 2011 r.

- do wspólnoty chrześcijan przyjęliśmy przez udzielenie Chrztu św. 55 dzieci (rok wcześniej 57). W tym samym czasie odeszło do Pana 79 parafian (rok temu 89). Nadal więc nasza wspólnota kurczy się ilościowo. Można mówić o ujemnym przyroście naturalnym, co odbija ogólnopolską tendencję (w tym roku ubyło nas ponad milion)
- po raz pierwszy przystąpiło do Stołu Pańskiego 41 dzieci (43 rok temu)
- sakrament dojrzałości chrześcijańskiej – bierzmowanie - przyjęło 43 młodych ludzi (rok temu 29)
- pobłogosławiliśmy 13 par, które przyjęły sakrament małżeństwa (w 2010 r – 18).

Ważne wydarzenia w życiu parafii i Kościoła powszechnego

Niewątpliwie najważniejszym i najradośniejszym wydarzeniem była beatyfikacja Ojca Świętego Jana II - 1 maja 2011 r. w Rzymie. Wielu naszych parafian uczestniczyło w tej uroczystości w Wiecznym Mieście. Kto nie mógł wyjechać do Rzymu, miał możliwość w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach śledzić ją na telebimach. Zapewne był to najwspanialszy nasz odpust parafialny.

Od 1 do 5 października w łagiewnickim sanktuarium odbył się światowy Kongres Miłosierdzia Bożego. W naszej parafii gościła grupa Libañczyków, dzieląc się swym świadectwem wierności Chrystusowi. Owocem tego Kongresu jest peregrynacja Kopii Obrazu Miłosiernego Jezusa w parafiach naszej archidiecezji. Rozpoczęła się w rocznicę wyboru Jana Pawła II na Tron Piotrowy. Delegacja naszej parafii uczestniczyła w nocnym czuwaniu przed wyruszeniem Obrazu na pierwszy etap pielgrzymki – do Wadowic.

W kończącym się roku pożegnaliśmy dwóch księży wikarych – Łukasza Dębskiego i Dominika Oliwę. Decyzją metropolity zostali skierowani na dalsze studia. Posługę kapłańską w naszej parafii rozpoczęli ks. dr Przemysław Mardyła i ks mgr Zbigniew Fidelus. Pożegnaliśmy również s. Teofilę, opiekującą się parafialną Caritas. Jej obowiązki podjęła s. Martyna.

Niezwykle ważne dla nas i całego Kościoła powszechnego są liczne i święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz gotowość młodych do przyjęcia Chrystusowego zaproszenia do służby w Jego winnicy. W tym roku w tej intencji modliliśmy się, łącząc się z całym Kościołem w Tygodniu modlitw o powołania a także wraz z klerykami krakowskiego Seminarium Duchownego w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

Dwukrotnie mieliśmy okazję cieszyć się wyróżnieniami, jakie otrzymał nasz Parafianin Profesor Gabriel Turowski – pierwsze przyznało Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy, a statuetka została wręczona

po Mszy św. w dniu uroczystości Objawienia Pańskiego. Drugie – to tytuł Honorowego Obywatela Stołeczno-Królewskiego Miasta Krakowa (uroczystość nadania tytułu miała miejsce 28 października). Oba wyróżnienia są wyrazem uznania za upowszechnianie wiedzy o życiu i nauczaniu bł. Jana Pawła II.

Wyróżniony został również ks. Proboszcz za rozwijanie samorządności z okazji jubileuszu XX-lecia działalności rad dzielnic w Krakowie.

Solidarność z potrzebującymi

Autentyczna miłość bliźniego wymaga dostrzegania potrzeb innych i ich zaspokajanie. W naszej parafii realizujemy wiele dzieł miłosierdzia chrześcijańskiego. Jednym z nich jest kuchnia św. Faustyny, w której codziennie grupa ludzi dobrej woli pod kierunkiem s. Aleny przygotowuje obiady. W tym roku wydawano ponad 250 obiadów dziennie. Wolontariusze dostarczali dużą ich część do domu chorych parafian.

Inną formą świadczenia miłości bliźniego jest działalność Klubu Seniora. Dzięki współpracującym z s. Rachelą ochotników starsi, samotni parafianie mogli miło spędzić czas, a także posłuchać ciekawych prelekcji. Potrzebującym posługiwali również lekarze i pielęgniarki, nauczyciele, a również ostatnio prawnicy. Na uwagę zasługuje piękna postawa młodzieży ze szkolnych Kółek Charytatywnych z Gimnazjum nr 5; ok. 50 chłopców i dziewczynek kilka razy w tygodniu zanoszą obiady chorym.

Solidarność z potrzebującymi – to również pomoc materialna niezamożnym. W tym roku, jak i w poprzednich latach dzieliliśmy się darami przy okazji świąt, wspomagaliśmy finansowo zakup podręczników, uczestniczyliśmy w gromadzeniu środków na Dzieło Tysiąclecia, czyli na stypendia dla uzdolnionej młodzieży z ubogich rodzin, wspieraliśmy Dzieło Pomocy Wigilijnej i kupowaliśmy wielkanocne baranki, by dzieci mogły skorzystać z wakacyjnego wypoczynku.

Solidarność z potrzebującymi – to również pomoc w nieszczęściu i zagrożeniu zdrowia oraz życia. Cieszy hojność naszej parafialnej rodziny okazana w tym roku ofiarom tragicznego trzęsienia ziemi w Japonii, głodującym na skutek katastrofalnej suszy Sudańczykom, podopiecznym polskich misjonarzy ze zgromadzenia Oblatów. Wspomagaliśmy również dzieła miłosierdzia we własnym kraju i parafii – Hospicjum św. Łazarza, odbudowę kościoła i klasztoru w Alwerni, kupno protez dla Parafianina, który w wypadku stracił obie nogi.

Inną, ale jakże ważną formą pomocy bezbronny, których życie jest zagrożone, jest dzieło duchowej adopcji dziecka poczętego. Podjęło je w tym roku, podobnie jak w ubiegłych latach, w dniu uroczystości Zwiastowania, kilkadziesiąt osób. Modlitwą otaczaliśmy prześladowanych współbraci w wierze w Azji, Afryce i Ameryce Płd.

Wydarzenia kulturalne

Podobnie jak w ubiegłych latach, Nowy Rok przywitaliśmy wspólnym oplatkiem, oklaskując naszą młodzież, która zaprezentowała Jasełka. Przy wspólnym stole spotykaliśmy się na wieczery wigilijnej, czy przy okazji uroczystości imienin Księdzan Proboszcza. W dniu swego święta w sali widowiskowej bawiły się dzieci, a Dniu Nauczyciela po Mszy św. w ich intencji swą agapę mieli wychowawcy naszych najmłodszych parafian.

Do tradycji należą u nas koncerty muzyki religijnej z okazji wspomnienia św. Cecylii, a także wieczory kolęd. Nie została ona zaniedbana i w tym roku. Nowością natomiast było włączenie do programu rocznicy wyboru naszego Rodaka na Wikarego Pana Jezusa wspólnym śpiewaniem piosenek, które niegdyś ze swymi podopiecznymi śpiewał Wielki Wujek w czasie turystycznych wypraw kajakowych lub górskich. Pomagał nam w tym chór „Amicus”.

To dosyć długie podsumowanie roku, a przecież ciągle niepełne uświadamia nam, jak wiele dzieje się w naszej rodzinie parafialnej, jak wiele jest możliwości włączenia się w jej dzieła każdego – dziecka, dorosłego, ludzi różnych zawodów i talentów. Dla chwały Bożej, własnego i wspólnego dobra.

ks. Proboszcz

INTENCJE MSZY ŚW.

09.01.2012 - 15.01.2012

PONIEDZIAŁEK 09.01.2012.

8.00 + Władysław
18.00 ++ Genowefa, Tadeusz Zajac

WTOREK 10.01.2012

8.00 + Danuta Jaromin w 1 r. śm.
18.00 ++ Anna, Andrzej Łapczyński

ŚRODA 11.01.2012.

8.00 + Antonina Jękot w 16 r. śm.
18.00 NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

CZWARTEK 12.01.2012.

8.00 1) ++ Kazimierz Król, z rodz. Królów i Smulskich
2) + Janina Nowak w 60 r. śm.
18.00 + Teofila Wędzicha (greg.)

PIĄTEK 13.01.2012.

8.00 W intencji Ojczyzny
15.00 GODZINA MIŁOSIERDZIA
18.00 + Teofila Wędzicha (greg.)

SOBOTA 14.01.2012.

8.00 + Stefan Grzyb w 3 r. śm.
18.00 + Zofia Pardus

NIEDZIELA 15.01.2012.

8.00 + Władysław Szot
9.30 + Maria Szewczyk w 3 r. śm.
11.00 + Z rodz. Furtaków, Plichtów, Czelných, Szafranców
12.00
13.00 O opiekę Bożą na czas pełnienia misji w ramach Wspólnoty Domów Serca w Chile dla s. Miriam i o połowania misyjne
18.00 ++ Julia, Wincenty, Mieczysław Ryba

IV Rok Wielkiej Nowenny Fatimskiej
NIE ŻYJEMY DLA SIEBIE.
WYNAGRADZANIE
ZA GRZECHY ŚWIATA

Redaguje Zespół Parafii Miłosierdzia Bożego, Kraków, ul. ks. Bpa. W. Bandurskiego 12, Kancelaria Parafialna (kontakt w godzinach urzędowania Kancelarii). Strona Parafii: www.oficerskie.info Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych i zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów oraz zmiany tytułów.